

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 377.

Tolvte Session.

88de Møde.

Tirsdagen den 22de Januar Kl. 1.

(Fortsat.)

N. Sage (fortsat): Det er imidlertid neppe sømmeligt for den danske Handelsstand at indlade sig derpaa, og jeg haaber derfor, at man vil komme til den ganske simple Fremgangsmaade, at sælge Korn pr. 100 Pund, thi selv den danske Tønne er et ubestemt Qvantum efter Vægt, da der kan maales saa forskjelligt, at det er umuligt at komme til nogen fuldkommen Enighed derom. Dersom man kom til at sælge Korn efter 100 P. og ikke indlader sig paa disse hollandske Vægter eller Hamborg-hollandske Vægter, vil Kornhandelen blive langt bedre og solidere, og der vil da undgaaes Processer og andre Ulemper. Vi holde os da paa denne Maade til en Vægt, der hører hjemme her i Landet, og behøve ikke at rette os efter Hamborg Vægtes Skikke; men det er, som sagt, Handelsstanden her i Landet, hvorpaa det beror, og jeg vil haabe, at den vil indse, at det haabe er rigtigere og mere sømmeligt, at vi have vores egen Vægt. Dersom altsaa Lovudkastet kan have den Virkning, at det bidrager til, at vi herefter kun handle efter danske Pund, vil jeg tilstaae, at det er en stor Fordeel, men i modsat Fald vil jeg sige, at jeg ikke sætter nogen stor Priis paa, om Lovudkastet bliver vedtaget eller forkastet. Kan det, som sagt, gjøre den Nytte, jeg har antydnet, anseer jeg det for at

være et Skridt paa den rette Vej, skjøndt et ganske ringe.

Scherfig: Naar den ærede sidste Taler hittede, at man skulde købe Korn pr. 100 P., da hører det strengt taget ikke til Sagen, men jeg skal dog med den høitærede Formands Tilladelse tillade mig at høre et Par Ord om denne hans Mening. Det kan ikke være rigtigt at sælge Korn i Pundveils, thi man kan derved let udsættes for langfra at faae det gode Korn i Verdien, som man ønsker, om man ogsaa faaer en Vægt af 100 Pund, da det jo, ved en saadan Maade at købe paa, kan være meget slet Korn, man faaer, naar man ikke samtidigt dermed har et bestemt Maal for Sie, og det har man ved det saakaldte hollandske Maal efter en bestemt given Vægt. Det er nemlig et bestemt givet Maal, der skal veie en bestemt Vægt, det er en dansk Tønne, der skal veie saa og faa meget, og derefter vurderer man da i daglig Handel den Vare, man vil købe. Det er mig ikke nok, at jeg faaer 100 P. Hvede, nei, jeg vil ogsaa have det af en vis Qvantitet; jeg vil have, at det Maal, hvormed der tales, skal veie det eller det, og altsaa ikke ligefrem 100 P. Det, den ærede Rigsdagsmand gjorde opmærksom paa, troer jeg derfor ikke paa nogen Maade vil være gavnligt i den daglige Handel og Wandel.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Barfod til § 1:

§ 1 rettes, hvis Vægt ligesom hidtil er